

som i Trykken vil blive prydet med tre Kobbertavler, som forestiller de vigtigste endnu eksisterende herhidhörende Konstværker, gav en meget skjön græsk eller italisk Vase af höi Alderdom, som det synes fem til sex Aarhundreder för vor Tidsregning, i H. K. H. Prinds *Christian Frederiks* Vasesamling. Paa denne forestilles Memnon paa Toget til Troja til Hest, med tvende Følgesvende til Fods i Samtale med ham, af hvilke den ene bærer hans Spyd, den anden hans Sværd, begge disse Vaser vare, ligesom alle fra den heroiske Tidsalder, af Kobber, og bleve endnu i andet Aarhundrede efter C. F. under Antoninerne bevarede og foreviste i Æskulapi Tempel i Nicomedia.

Prof. *P. E. Müller*, R. af D., har forelagde Selskabet en Fortsættelse af sine kritiske Bemærkninger over *Saxo*, der gik fra den tiende til den fiirtende Bog. Han sammenlignede deri *Saxos* Efterretninger med de andre gamle Forfatteres, og søgte saavel ved denne Sammenligning som ved indvortes Grunde at bestemme, hvad Grad af Troværdighed de besad. Da en saadan Undersøgelse bestaaer i en Række af enkelte Bemærkninger, er det kun nogle Exempler og nogle Resultater her kunde meddeles. Ved *Saxos* tiende Bog bemærkede Forf., at *Saxo* hverken havde benyttet Islændernes Saaer, eller *Adam* af Bremen, eller *Dudo*, eller engelske Forfattere, eller tydske Annaler, men blot danske Traditioner. Angaaende det omtvistede Sted hos *Adam* af Bremen (*hist. eccles. lib. 2 cap. 18 p. 55 ed. Mad.*) om de haraldinske Love, søger han at vise, at derved menes det samme, som *Saxo* tilskriver Poppo Jertegn, nemlig Jernbyrdens Indførelse ved Rettergang, og han godtgjør at ved Christendommen var Jernbyrd bleven indført i Norden og Holmgang derimod afskaffet. *Svend Tveskjegs* Historie, der deler sig i to Dele, hans Uheld som Hedning og hans Held som Kristen, fremviser i de danske Oldsager det ældste

Exempel paa, hvorledes man har villet vilkaarligen ordne Begivenhederne efter visse Ideer. Det første Spor til at *Saxo* har benyttet noget skriftligt er det han anfører af *Knuds* Gaardsret.

I Bemærkningerne til den ellefte Bog oplyser Forf., hvad der foranledigede, at *Svend Estrithsens* Sønner fulgte i Regjeringen efter hinanden, hvilke de Love vare hvorved den udelige *Harald Hein* gjorde sit Minde saa elsket, og hvori det Særegne i *Knud den Helliges* Lovgivning bestod. Han viser, at Forræderen *Blak* er rimeligviis den samme som *Eyvind Stefra* eller *Pigro*.

I Undersøgelserne over *Erik Eiegods* Regjering, i tolvte Bog, vises Beskaffenheden af det første Tog mod Venderne, som blev foretaget ved hans Tiltrædelse til Regjeringen, og at Kongen selv ikke har taget Deel. Forf. søger at oplyse hvad der gav Anledning til Kongens Pillegrimsreise.

I den trettende Bog, der indeholder Kong *Nielses* ni og tyve Aars Regjering, mærker man at *Saxo* nærmer sig sin egen Tid, hans Fortælling bliver mere sammenhængende og omstændelig. Forf. opholder sig derfor ikke i denne Bog som i de foregaaende ved hvert enkelt Træk, men ikkun ved det, hvori der forekommer noget afvigende fra de andre Skribenter.

Prof. Dr. *J. Möller* R. af Dbr. har forelæst nogle Afsnit af *Kong Christian den Sjettes Historie*; men disse Afhandlinger ville ikke blive optagne i Selskabets Skrifter, efterdi de udgjøre Bestanddele af et større Værk, som Forfatteren ved Adgang til de offentlige Archiver har seet sig istand til at udarbeide. Da *Christian VI.* fordrede, at alle Sager skulde ei blot mundtlig refereres, men skriftligen forelægges ham, og da han selv har opsat sine Resolutioner i de vigtigere Anliggender, og endelig hele sin Regjering igjennem daglig skrevet Breve til sine Collegier og høie Embedsmænd, seer hans Historieskriver sig forsynet med en sjelden fuld-